

INSPECTIEVERSLAG OVER DE DOORLICHTING

Niveau	SO
Pedagogische eenheid	32607 + 122879
Instellingsnummer	122879
Instelling	Don Bosco Instituut eerste graad
directeur	Wim VERDEYEN
adres	Lenniksesteenweg 2 - 1500 HALLE
telefoon	02-356.29.49
fax	02-363.09.81
e-mail	info@donboscohalle.be
website/URL	http://www.donboscohalle.be
Inrichtende macht/Bestuur	962217 - VZW Don Bosco Onderwijscentrum te OUD-HEVERLEE
adres	Don Boscolaan 15 - 3050 OUD-HEVERLEE
Scholengemeenschap	111591 - SGKSO Kardinaal Cardijn te HALLE
adres	Lenniksesteenweg 2 - 1500 HALLE
CLB	114827 - Vrij CLB Halle te HALLE
adres	Ninoofsesteenweg 7 - 1500 HALLE
Tijdstip doorlichting	van 8 maart 2010 tot 11 maart 2010
Samenstelling inspectieteam	
Inspecteur-verslaggever	Dirk Diepers
Teamleden	Alex Maes Vinciane Vanderheyde Jos Van de Velden
Deskundige(n) behorend tot de administratie	nihil
Externe deskundige(n)	nihil
Datum van bespreking met de instelling	29 maart 2010

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	3
2	RELEVANTE KENMERKEN	4
3	FOCUS VAN DE DOORLICHTING	5
3.1	(Leer)prestaties in de focus	5
3.2	Procesindicatoren en/of -variabelen in de focus	5
3.3	Outputindicatoren en/of -variabelen in de focus	5
4	KWALITEITSPROFIEL	6
5	RESULTATEN	8
5.1	(Leer)prestaties	8
5.2	Schoolloopbaan	14
5.3	Outcomes	14
5.4	Tevredenheid	14
6	ASPECTEN VAN DE WERKING	16
6.1	Algemeen	16
6.2	Personeel	16
6.3	Logistiek	16
6.4	Onderwijskundig	16
7	STERKTES EN ZWAKTES	19
7.1	Relevante aspecten waarin de school goed is	19
7.2	Relevante aspecten die de school kan verbeteren	19
7.3	Relevante aspecten die de school moet verbeteren	19
8	ADVIES	20
9	REGELING VOOR HET VERVOLG	21

1 INLEIDING

Van 8 maart 2010 tot 11 maart 2010 bezocht de onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap uw instelling. Zij deed dit in het kader van haar decretale opdracht om voor de overheid toezicht uit te oefenen op de kwaliteit en de kwaliteitszorg van onderwijsinstellingen. Zij is daarbij bevoegd voor:

- de controle van het studiepeil;
- de naleving van de onderwijsregelgeving;
- de controle op naleving van de wet op de veiligheid, het welzijn en de hygiëne. Overeenkomstig het Decreet betreffende de kwaliteit van onderwijs van 8 mei 2009 wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid van art. 38 §5 om het toezicht hierop afzonderlijk uit te voeren.

Zij heeft niet de bevoegdheid om individuele personeelsleden te evalueren.

Het toezichtskader dat de inspectie daarvoor gebruikt is het CIPO-model:

- Context: factoren waarop de instelling weinig of geen invloed heeft (bijv. inplanting, wetgeving);
- Input: menselijk potentieel, onderwijsaanbod en materiële middelen;
- Proces: de manier waarop de instelling haar doelstellingen nastreeft;
- Output: de mate waarin de instelling haar doelstellingen bereikt.

Tijdens een doorlichting voert de inspectie volgende activiteiten uit: onderzoek en analyse van documenten en gegevens, observaties en gesprekken.

Het onderzoek mondt uit in een verslag. Dat begint met een opsomming van de relevante kenmerken van de instelling. Daarna volgt een overzicht van de kwaliteitsaspecten die onderzocht worden. De selectie daarvan gebeurt op basis van een vooronderzoek. Dan volgt de synthese in een kwaliteitsprofiel. Het volgende hoofdstuk beschrijft de resultaten. De vooraf vastgelegde procesindicatoren worden dan beoordeeld. In een conclusie worden dan sterke punten, werkpunten en dringende actiepunten opgesomd, waarna een advies aan de overheid wordt geformuleerd. Het verslag eindigt met de regeling voor het vervolgtoezicht.

Het doorlichtingsverslag resulteert in één van drie mogelijke adviezen:

- gunstig;
- beperkt gunstig;
- ongunstig.

Een gunstig advies is noodzakelijk, wil de instelling verder erkend worden en/of verder opgenomen worden in de financierings- of subsidiëringsregeling.

Het verslag moet binnen een termijn van 30 kalenderdagen na ontvangst op een personeelsvergadering integraal besproken worden.

Het verslag is openbaar en kan ongeveer drie maanden na de doorlichting geraadpleegd worden op de website van het departement onderwijs op het adres www.ond.vlaanderen.be/doorlichtingsverslagen of op www.schooldoorlichting.be.

Het verslag mag niet gebruikt worden voor publicitaire doeleinden (bijvoorbeeld met het oog op leerlingenwerving).

2 RELEVANTE KENMERKEN

- Nabijheid grens of taalgrens.
- Sterke verjonging van het lerarenkorps.
- Stijging leerlingenpopulatie voorbij vijf jaar.
- Hoog aantal leerlingen met schoolse achterstand.
- Stijgend aantal GOK-uren.

3 FOCUS VAN DE DOORLICHTING

Op basis van het vooronderzoek heeft de inspectie vakken/studierichtingen en procesindicatoren geselecteerd die in aanmerking komen voor onderzoek tijdens de doorlichting.

3.1 (Leer)prestaties in de focus

VAKKEN BASISVORMING
Frans
Natuurwetenschappen

3.2 Procesindicatoren en/of -variabelen in de focus

Onderwijs
Begeleiding
Leerbegeleiding
Evaluatie
Evaluatiepraktijk
Rapporteringspraktijk

3.3 Outputindicatoren en/of -variabelen in de focus

Output
Tevredenheid
Personeel

4 KWALITEITSPROFIEL

De Don Boscoschool te Halle omvat twee administratieve entiteiten. Het Technisch Instituut met een zesjarige structuur en een eerstegraadsschool zijn op dezelfde campus gevestigd en profileren zich als een pedagogische eenheid. Dit verslag, met uitzondering van het advies, is voor beide administratieve entiteiten opgemaakt.

De meeste structuuronderdelen zijn zowel binnen de eigen Scholengemeenschap als in de regio uniek en ondervinden nauwelijks rechtstreekse concurrentie. De totale schoolbevolking groeide gedurende de jongste vijf schooljaren. De instroom wordt gekenmerkt door een groeiende groep leerlingen met een schoolse achterstand. Dat stelt het lerarenteam voor de uitdaging om gepast om te gaan met een heterogene beginsituatie en studiemotivatie. Het uitstellen van de studiekeuze voor het technisch en beroepsonderwijs wordt daarmee eveneens duidelijk geïllustreerd in deze school.

In de B-stroom van de eerste graad - met enkel een beroepsvoorbereidend leerjaar Nijverheid - zaten in 2008-2009 aanzienlijk minder leerlingen dan in de A-stroom, waar in het tweede leerjaar vijf basisopties worden aangeboden. Meer dan 30 % van alle leerlingen heeft een schoolse achterstand opgelopen. Toch behaalt ruim 90 % van hen een A-attest, wat op een behoorlijk studierendement en oriënteringsbeleid wijst.

In de bovenbouw volgt de meerderheid van de leerlingen een TSO-opleiding. Ongeveer een kwart van de schoolbevolking stroomt nieuw in. In het BSO heeft het grootste gedeelte en in het TSO ruim de helft van de leerlingen al een schoolse achterstand opgebouwd. Het studierendement vertoont een divergent beeld. In het BSO scoren de attesteringspercentages gunstig: terwijl in Vlaanderen gemiddeld 90 % van de BSO-leerlingen een A-attest behalen, is dat in het Don Bosco Technisch Instituut voor 95 % van hen het geval. In het TSO strookt het globaal aantal A-attesten met de Vlaamse referentiewaarden, al zijn de slaagkansen sterk studierichtinggebonden. Vooral op het einde van de tweede graad worden veel B-attesten toegekend en in sommige studierichtingen scoort het aantal C-attesten opvallend hoog in de eerste leerjaren van de tweede en de derde graad.

Geïnspireerd door het opvoedkundig project van Don Bosco ontwikkelt het beleid eigen visies voor diverse aspecten van de schoolwerking. Een afspraken- en richtlijnenkader in het schoolwerkplan operationaliseert deze visies. Het schoolwerkplan vormt de basis van waaruit het onderwijskundig handelen op studierichtings- en vakkenniveau wordt aangestuurd. Via het agenderen van eigen agendapunten op de vergaderingen van de vakwerkgroepen wil de directie alle personeelsleden enerzijds responsabiliseren voor de implementatie van de genomen maatregelen en anderzijds bij de besluitvorming betrekken. Vooral bij gebrek aan opvolging blijft het effect van heel wat inspanningen nog te bescheiden. Er zijn bijstellingen nodig op het vlak van o.a. de leerplangerichtheid, de evaluatie- en rapporteringspraktijk op vakniveau en de materiële uitrusting van de drukkerij.

Voor de bij de doorlichting betrokken algemene vakken van de eerstegraadsschool voldoet de leerplanrealisatie. In de bovenbouw worden de leerplannen echter niet in alle vakken en studierichtingen in aanvaardbare mate gerealiseerd. In enkele gevallen hypothekeert het gebrek aan leermiddelen en infrastructuur de optimale behandeling van de minimumdoelen en -inhouden.

Vooral in de eerste graad zijn er - deels ingebed in de GOK-werking - maatregelen op schoolniveau uitgewerkt die een degelijke studieondersteuning voor de leerlingen moeten garanderen. In de bovenbouw ligt de verantwoordelijkheid hiervoor in handen van de individuele leraren, waardoor de kwaliteit ervan leraargebonden sterk kan verschillen. Welke maatregelen succesvol zijn en hoeveel impact ze op het studierendement hebben, wordt nog onvoldoende zichtbaar gemaakt via systematische effectmetingen. Het hoge aantal C-attesten en uitgestelde beslissingen in sommige leerjaren, graden en studierichtingen geven aan dat de geleverde inspanningen op het vlak van leerbegeleiding niet overal resultaat opleveren.

De resultaten van de leerlingenevaluaties worden onvoldoende benut als middel om het leerproces en het onderwijskundig handelen bij te stellen. Bij het evalueren overheerst de toetsing van de kentheoretische inhouden op het peilen naar verworven inzichten en vaardigheden. De leerlingenbeoordeling heeft leraarafhankelijk een eerder sanctionerend dan stimulerend karakter en bij gebrek aan terugkoppeling naar de leerplandoelstellingen en -inhouden missen nogal wat bevragingen de nodige validiteit.

Vooral bij gebrek aan het formuleren van remediërende aanbevelingen bevatten de rapporten onvoldoende individueel ingekleurde feedback voor de leerlingen en hun ouders. In haar rapporteringsbeleid - voornamelijk de motivering van de B- en C-attesten - gebruikt de school de geboden beleidsruimte niet conform de regelgeving.

Er bestaat een spanningsveld tussen de veeleer vrijgevochten mentaliteit van een aantal jaren geleden en het meer sturende beleid dat vandaag wordt gevoerd. Uit het onderzoek naar de tevredenheid van het personeel blijkt dat de leraren een grote motivatie halen uit hun onderwijsopdrachten, het pedagogisch project van de school en de collegiale sfeer. De communicatiestijl, de participatiestructuren en de pedagogisch-didactische ondersteuning worden uiteenlopend onthaald. Het is een uitdaging voor het beleid om verder de tevredenheid van de personeelsleden te bewaken en, aansluitend op vorige onderzoeken, nieuwe evaluaties te organiseren. Functioneringsgesprekken, gevoerd in een veilige context, kunnen eventuele gevoeligheden aan de oppervlakte brengen.

De resultaten van de TSO-leerlingen in het vervolgonderwijs worden verzameld, maar niet geanalyseerd. Van de tewerkstelling van afgestudeerden van het BSO zijn er nauwelijks gegevens gekend. De school kan zich - met het oog op zelfevaluatie en interne kwaliteitszorg - bijgevolg geen helder beeld vormen van de eigen outcomes. Er zijn aanwijzingen van zowel formele als informele reflectie omtrent diverse aspecten van de schoolwerking, maar dat gebeurt nog teveel op basis van indrukken, ervaringen en zelfbeeld. Het ontwikkelen en cyclisch implementeren van een kwaliteitszorgsysteem op vak-, studierichtings- en schoolniveau vormt voor het beleid niet alleen een uitdaging, maar zal eveneens de sleutel zijn om de vastgestelde tekorten weg te werken.

5 RESULTATEN

5.1 (Leer)prestaties

Het onderzoek van de (leer)prestaties levert volgende conclusies op:

Bouwtechnieken (tweede graad TSO)

Voldoet

Vaststellingen

- Bij het bestuderen van het leerplan stemt het lerarenteam de bouwkundige opdrachten af op het profiel van de studierichting. Die opdrachten worden vermeld in uniforme jaarplannen en een gedigitaliseerd instrument filtert per opdracht/project de opgenomen leerplandoelstellingen. Hierbij gaat de aandacht naar het bewaken van de leerlijn en de afstemming op inhouden van de derde graad. Het leerplan wordt met aanschouwelijk onderwijs geïmplementeerd en in voldoende mate gerealiseerd. Niet alle raakvlakken tussen de vakken praktijk, technisch tekenen, technologie, elektriciteit en mechanica van het specifieke gedeelte worden benut om ze optimaal te integreren. Onder andere de uitwerking van de leerplandoelstellingen voor elektriciteit en mechanica is te beperkt gelinkt aan concrete toepassingen uit de bouwwereld. Alhoewel ondernemerschap en het nemen van initiatief voor de leraren belangrijke aandachtspunten zijn, wordt de creativiteit van de leerlingen nauwelijks gestimuleerd, ook niet bij de uitwerking van het eenvoudig dossier dat iedere leerling individueel maakt. De cursussen zijn verzorgd en gestructureerd, maar de leerplandoelstellingen staan niet altijd centraal.
- Binnen deze recentelijk opgerichte studierichting is er een behoorlijke vergadercultuur. De directie adviseert een minimumagenda die tijdens het schooljaar wordt besproken. Van iedere vakvergadering wordt een beknopt verslag gemaakt. Hieruit blijkt dat zowel vaktechnische als pedagogisch-didactische inhouden aan de orde zijn. De vakgroep stuurt de verdeling van de leerplandoelstellingen bij en bespreekt de methodologische wenken. De leraren volgen vooral vaktechnische nascholingen.
- Hoewel de werkplaatsen en stapelruimten ordelijk geschikt en optimaal benut zijn, is de werkzone voor de tweede graad Bouwtechnieken beperkt. Het openen van de toegangsdeur van het vaklokaal wordt aan de binnenkant belemmerd door het schoolbord. Deze ruimte heeft geen ramen en het aantal didactische panelen is heel beperkt. Van een krachtige leeromgeving is geen sprake. Volgens de directie zijn er plannen om tijdens toekomstige bouwrealisaties het vaklokaal een andere locatie te geven. Daarentegen is de inrichting van het vaklokaal voor elektriciteit en de computerklas voor CAD opmerkelijk beter. Aan de minimale materiële vereisten is voldaan, uitgezonderd de inrichting van het vaklokaal bouw.
- Dagelijkse werken worden regelmatig getoetst en trimestrieel organiseert de school synthesesproeven. Tijdens het permanent evalueren van de realisaties en de opdrachten wordt zelden gebruik gemaakt van criteria. Attituden en vaardigheden worden geëvalueerd en er wordt over gerapporteerd in het attitude- en vaardigheidsrapport. Wegens de heterogene instroom in de studierichting is het handhaven van het studiepeil een aandachtspunt. Het niet volgen van de geadviseerde studiekeuze verklaart volgens de directie het relatief hoge aantal B-attesten.

Frans (eerste, tweede en de derde graad TSO)

Voldoet voor de eerste graad

Voldoet niet voor de tweede en derde graad

Vaststellingen

- In de eerste graad wordt kennis grondig opgebouwd in betekenisvolle contexten. De grote zorg van de vakgroep voor het afwerken en evalueren van alle kennisonderdelen van het leerplan werkt in de hand dat er te veel tijd wordt besteed aan kennisondericht, zonder altijd tot een reële transfer te komen na het drillen van sommige structuren. De meeste door het leerplan voorgeschreven taakspecifieke opdrachten voor lezen, luisteren, spreken worden echter wel ingeëoefend en geëvalueerd¹. De

¹ Het mondeling en schriftelijk begrijpen van aanwijzingen, instructies en waarschuwingen wordt niet gericht

luistervaardigheidstraining wordt nog niet altijd voldoende ondersteund door het consequent gebruik van de doeltaal door de leraar.

- Het luik schrijfvaardigheid wordt onvoldoende behandeld en geëvalueerd. Volgende leerdoelen worden niet gerealiseerd: het schrijven van korte teksten² (inlichtingen op een invulformulier, mededelingen, eenvoudige teksten over bestudeerde onderwerpen). Een grondige leerplanstudie van de te bereiken doelen voor schrijfvaardigheid dringt zich op.
- Het tekort in de tweede en derde graad is te wijten aan (1) een onvoldoende realisatie van de doelen voor luister- en schrijfvaardigheid in de tweede graad, (2) een onvoldoende realisatie van de doelen voor lees-, spreek- en schrijfvaardigheid in de derde graad, (3) de zeer zwakke leerlingresultaten in II,1 en III,1 en (4) de niet-valide toetsing. De vakgroep werkt doorgaans erg leerboekgericht en houdt hierbij niet voldoende rekening met de taakspecifieke opdrachten vervat in de leerplandoelen. Er is bovendien ook weinig aandacht voor de verticale samenhang binnen de graad en over de graden heen. Een grondige studie van de leerplannen dringt zich op (Leerplannen 2002/0279/044 en 2004/0279/001). Verder werd vastgesteld dat leraren te kampen hebben met een aantal weinig gemotiveerde leerlingen die het Frans beschouwen als een bijvak. Een aangepast beleid op vak- en op schoolniveau kan hierbij oplossingen bieden.
- Doorgaans wordt de kennis van grammatica en van woordenschat grondig opgebouwd in betekenisvolle contexten, hoewel het aandeel van de vertaaldidactiek leraarafhankelijk een al te belangrijke plaats inneemt in de derde graad. Het kennisondericht en de evaluatie ervan nemen erg veel tijd in beslag ten nadele van het inoefenen van de vaardigheden.
- In de tweede graad is er voor luistervaardigheid te weinig variatie in tekstsoorten (Leerplan 2002/0279/044, p. 19-20). In de derde graad doet zich hetzelfde voor leesvaardigheid voor (leerplan 2004/0279/001, p. 14-15). Leerlingen verweven doorgaans ook weinig inzicht in de structuur en functie van de verschillende tekstsoorten. Er is een beperkte aandacht voor de specifieke luister- en leesstrategieën en voor de eigenheid van de spreek- en schrijftaal. In de tweede en derde graad spreken leraren nog al te vaak Nederlands in de lessen.
- In de tweede graad krijgt de spreekvaardigheid leraar- en studierichtingafhankelijk voldoende aandacht. De leerplandoelen 'een spontane mening of appreciatie geven' en 'informatie geven en vragen bij eenvoudige documenten' komen meestal niet aan bod³. In de derde graad zijn er heel wat hiaten in de leerplanrealisatie voor spreken. Volgende taakspecifieke doelen komen niet of leraarafhankelijk aan bod: 3.1.3.1: een eenvoudig telefonisch gesprek voeren (GESP1); 3.1.4.1: informatie geven en vragen bij documenten (SPR1), gelezen informatieve en narratieve teksten navertellen (SPR2), een spontane mening geven over beluisterde of gelezen teksten (SPR3), een handeling, gebeurtenis of ervaring kort beschrijven (SPR4).
- Het schrijfvaardigheidsonderwijs is zowel in de tweede graad als in de derde graad aan een volledige herziening toe. Tijdens het schooljaar krijgen leerlingen te weinig kansen om de taakspecifieke leerplandoelen te oefenen. Zodoende zijn er weinig mogelijkheden om het schrijven te leren op basis van gerichte feedback over opdrachten. Op het examen moeten leerlingen vaak wel een langere schrijfopdracht maken. De resultaten hiervoor zijn dan ook ondermaats. In de tweede graad schrijven leerlingen wel een aantal dialogues, mededelingen en zinnen op basis van woordjes. Maar de leerplandoelen 3.1.5.1.1 formuleren en vragenlijsten invullen, 3.1.5.1.2 een brief of e-mail schrijven en 3.1.5.1.3 de inhoud globaal weergeven, een spontane mening of appreciatie verwoorden en een situatie beschrijven, komen niet systematisch aan bod (Leerplan 2002/0279/044, p. 54). In de derde graad worden tijdens het schooljaar geen schrijfopdrachten gegeven.
- De actualiteitswaarde van de lessen is voldoende in alle graden. De leerboeken worden met zorg gekozen. De vakgroep levert ook beperkte inspanningen om via film en chanson het artistieke luik aan bod te laten komen. In de derde graad betekent de uitstap naar Parijs een meerwaarde voor de culturele component van het leerplan en voor de motivatie van de leerlingen. Er wordt nog vrij weinig met beeldmateriaal gewerkt. Dit hypothekeert een grotere beleving van de Franstalige culturele realiteit en leefwereld. Deze belemmering wordt ook nog verhoogd door het gebrek aan taallokalen, waar men met adequate decoratie zou kunnen inspelen op voornoemde aspecten.

geëvalueerd. Leerplan D/1997/0279/026, p. 20 (3.1.3.1) (ET1) en p. 24 (3.1.4.1.1) (ET7).

² Leerplan D/1997/0279/026, p. 29 (3.1.5.1.2 - 1, 2, 3).

³ Leerplan D/2002/0279/044, p. 49 (3.1.4.1.1).

- De evaluatiepraktijk is niet optimaal. De vakgroep heeft nog geen visie uitgebouwd in dat verband. Tijdens het schooljaar worden de vaardigheden nauwelijks geëvalueerd. De evaluatie van het dagelijks werk is dus niet representatief voor de leerplandoelen. Er is bovendien een beperkte gelijkgerichtheid en transparantie m.b.t. het verrekenen van de scores voor de verschillende leerplancomponenten voor het dagelijks werk omdat de vakgroep hierover geen afspraken heeft gemaakt. De gedragsattitudes worden mee verrekend in het cijfer voor Frans en men maakt geen duidelijk onderscheid tussen het sanctiebeleid en de evaluatie voor Frans. Een en ander gerelateerd aan de lage resultaten voor Frans in de tweede en de derde graad (vooral II,1 en III,1) roept ernstige bedenkingen op bij de validiteit van de evaluatie en de verdere attestering en oriëntering van de leerlingen. In de eerste graad zijn de resultaten van de leerlingen doorgaans behoorlijk.
- Sinds dit schooljaar is er enige positieve evolutie merkbaar m.b.t. de evaluatiepraktijk. In de eerste graad is er een schuchtere aanzet tot het meer evalueren van vaardigheden voor dagelijks werk. In de tweede graad is er een pilootproject voor het gebruik van een portfolio. Dit initiatief is zeker kwaliteitsvol en leidt nu al tot het intensifiëren van de vaardigheidstraining in de klassen waar het project wordt uitgetest. Er werden enkele voorbeelden aangetroffen van zelfevaluatie. Scorewijzers voor spreekvaardigheid worden al langer gebruikt. Leerlingen leggen doorgaans een verzamelmap aan voor taken en toetsen.
- Er heerst een ordelijk leef- en leerklimaat. Qua preventieve leerbegeleiding zijn er een aantal initiatieven: de agenda wordt gebruikt als planningsinstrument; er worden heel wat mondelinge studietips gegeven en er is doorgaans aandacht voor metacognitie; meestal zijn er duidelijke afspraken en leerstofoverzichten; er zijn initiatieven om het begeleid zelfstandig werken van leerlingen te stimuleren, maar hiervoor is nog geen leerlijn uitgewerkt over de graden heen. In de eerste graad zijn er structureel inhaallessen voorzien voor Frans. Leraren zijn in het algemeen bereid om de leerlingen bij te werken bij problemen. De remediëringsinitiatieven worden echter nog niet systematisch geregistreerd in alle graden. De orde en netheid van de leerlingentitities laten soms te wensen over. Verder is er ook nog geen duidelijk beleid m.b.t. het differentiëren tussen studierichtingen in functie van de finaliteit en tussen leerlingen met thuistaal Frans en andere leerlingen.
- De minimale materiële middelen zijn globaal voorhanden. Toch zijn er te weinig cd-spelers aanwezig. Voor dit euvel is reeds een oplossing voorzien omdat de lokalen zullen uitgerust worden met een geluidsinstallatie. De woordenboeken bevinden zich in de mediatheek van het A-gebouw. Hierdoor zijn ze weinig toegankelijk voor de eerste graad die in het I-gebouw les heeft. Een reorganisatie is hier wenselijk.
- De vakgroepwerking wordt beperkt aangewend als hefboom voor kwaliteitsverbetering, maar er heerst nog geen cultuur van teamwerking. De individuele visie van de leraren op onderwijs bepalen de aanpak. Hierdoor is de gelijkgerichtheid soms beperkt. De verticale en horizontale samenhang wordt weinig bewaakt. De resultaten van de leerlingen worden niet geanalyseerd en leiden niet tot gerichte actie en het in vraag stellen van het didactisch handelen. De vakgroep besteedt enige aandacht aan deskundigheidsontwikkeling. De pedagogisch begeleider wordt geraadpleegd. Een aantal leraren volgt buitenschoolse nascholing. Gevolgde nascholingen geven meestal aanleiding tot het multipliceren van verworven inzichten en het doorgeven van materiaal. De vakgroep functioneert nog niet vanuit een behoeftanalyse

Grafische communicatie en Grafische media (tweede graad TSO)

Voldoet niet

Vaststellingen

- De meeste leraren zijn gemotiveerd en hun vakinhoudelijke professionaliteit is groot. Zowel op school als op vakniveau zijn er ook knelpunten die de leerplanrealisatie in grote mate hypothekeren.
- De structurele zwakke punten situeren zich vooral op het niveau van de beschikbare infrastructuur en leermiddelen in relatie tot het groeiend leerlingenaantal. In de loop van de jongste vijf schooljaren steeg het leerlingenaantal in de grafische studierichtingen globaal met ruim 30 %, terwijl de beschikbare ruimte en het machinepark nauwelijks evolueerden. Die situatie noopt de school ertoe om - zelfs voor praktijkvakken - naar theorielokalen uit te wijken. Sommige lesgroepen zijn zo talrijk dat zij moeten worden gesplitst. Bij gebrek aan machines worden heel wat vakken bovendien altemeer - om de twee tot drie weken - aangeboden. Zo komt praktijk drukken in sommige klassen bijvoorbeeld slechts om de drie weken - een tiental keer per schooljaar - aan bod. Die lestijd is te kort om alle leerplandoelstellingen met de gewenste diepgang te kunnen realiseren.

- De verdeling van de ambtsbevoegdheden verloopt onvoldoende in functie van de leerplanrealisatie. De verkaveling van het leerplan gebeurt veeleer met oog voor de voorkeuren en deskundigheid van de leraren, dan in functie van de leerlingen en een optimale leerstofbehandeling. De vaak wisselende attribueringen verstoren bovendien de continuïteit in het vakkenonderwijs.
- Het beleid schakelt de begeleidingsdienst in om de leraren te ondersteunen, maar toch blijft het pedagogisch-didactisch niveau leraarafhankelijk erg bescheiden. Er worden nauwelijks verticale leerjaar- en graadoverstijgende leerlijnen uitgezet en ook de horizontale vakkensamenhang is erg broos.
- De leerplangerichtheid is gering. Van een - door het leerplan nochtans voorgeschreven - integratie van de technische en praktische leerstofcomponenten zijn er nauwelijks tekenen in de lespraktijk. De indeling van de subvakken verloopt volgens een traditionele verdeling tussen TV en PV en niet op grond van clusters met nauw aan elkaar verwante vaardigheden en kennis. Voor sommige leraren is het niet duidelijk welke leerplandoelen zij realiseren. Doordat enkelen een minimaal aantal doelstellingen in hun lessen aanreiken, komen andere vakken in tijdsnood. Een treffend voorbeeld daarvan is het subvak drukvoorbereiding, waar in het eerste leerjaar van de tweede graad tekstverwerkingssoftware – in plaats van een opmaakprogramma - wordt aangeleerd.
- Op de vakgroepvergaderingen worden zowel organisatorische als pedagogisch-didactische aspecten geagendeerd, wat niet belet dat sommige teamleden nog onvoldoende bereid zijn om de beschotten tussen hun vakken te doorbreken. Voorbeelden van goede praktijk krijgen zo onvoldoende kansen om naar het hele team door te stromen. Er zijn een aantal doordacht en met zorg samengestelde cursussen, maar in andere documenten zitten taalfouten en zelfs foutieve verklaringen van de instructietaal.
- De vrij strikte beleidsmatige sturing van de vakgroepwerking - inclusief het opleggen van eigen agendapunten – is een pluspunt. Dat nieuwe leraren er nauwelijks een klankbord voor didactische vragen in vinden, is betreurenswaardig.
- De degelpers is niet ingekapseld en beantwoordt daardoor niet aan de vigerende veiligheidsvoorschriften. Dat het drukatelier met een gesofistikeerde computer to plate-installatie (CTP) is uitgerust, is een pluspunt.
- De evaluatieoverzichten van de technische vakken kleuren overwegend rood. In sommige gevallen komen de klasgemiddelden zelden of nooit boven vijftig procent. Noch de individuele leraren, noch de vakgroep of het beleid gebruiken die gegevens om het onderwijskundig handelen aan een grondige evaluatie te onderwerpen en bij te sturen.

Hout (tweede graad BSO)

Voldoet

Vaststellingen

- De chronologisch geordende realisaties op de jaarplannen verwijzen naar de leerplandoelstellingen en nemen een aantal na te streven vakoverschrijdende eindtermen op. Bij de aanvang van de opleiding gaat veel aandacht naar het construeren van traditionele massieve houtverbindingen. Deze oefeningen dragen bij tot het ontwikkelen van de handvaardigheid, maar zijn totaal onfunctioneel. De stap naar eenvoudige realiteitsgebonden interieur- en schrijnwerkelementen wordt in het eerste leerjaar laat gezet, maar die elementen krijgen in het tweede leerjaar volop vorm. Dan wordt ook het verwerken van plaatmaterialen geïntroduceerd en stilaan de aanzet gegeven voor de integratie van CAD en ICT. De versnippering van de cluster realisaties hout in klas b van het eerste leerjaar remt de integratie af. In het tweede leerjaar wordt gestreefd naar maximale integratie. De talrijke projecten zorgen ervoor dat de leerplandoelstellingen in voldoende mate worden bereikt.
- De leerlingen hebben inspraak bij de keuze van de realisaties, wat motiverend werkt. De projecten dragen bij tot hun technisch inzicht en tot de ontwikkeling van hun controle- en evaluatievaardigheden. De projectdossiers, ontwikkeld door de leerlingen, zijn verzorgd en goed opgebouwd. De werkmethode wordt vlug herleid tot een opsomming van uit te voeren activiteiten, waardoor het technologisch proces te weinig aandacht krijgt. Het inbrengen van aspecten rond duurzaam wonen en bouwen zit in een beginfase. De brede praktische vorming in de tweede graad is een goede voorbereiding om een vlotte overstap naar de derde graad Houtbewerking te garanderen. De leerlingen beschikken over een eigen verzorgde cursus en een leerboek.
- De werkplaats en de machinezaal komen wanordelijk over. De opstelling van de werkbanken, de stapeling van werkstukken en de vergaarde onderdelen gebeuren ongecoördineerd en belemmeren in sommige gevallen de toegang tot machines. Bij de meeste machines ontbreken veiligheidsinstructiekaarten. In de agenda van de leerlingen zijn de toelichtingen en herhalingen over

machines genoteerd. Het vaklokaal is goed ingericht, hoewel het vernieuwen van de didactische borden opvolging vraagt. De minimale apparatuur is ter beschikking.

- De vakwerkgroep functioneert goed. Zowel voor technische als pedagogische vragen is er ruimte. Sporadisch komen de minimumagendapunten, opgelegd door het beleid, aan bod. Dankzij de collegiale sfeer is de opvang van beginnende leraren goed. Een verdiepende studie van nieuwe leerplannen en de implementatie ervan zijn amper vakgroepmaterie. De vakwerkgroep voorziet duidelijke richtlijnen over het introduceren van de houtbewerkingsmachines in de diverse leerjaren. Het lerarenteam organiseert interne nascholingen over de nieuwe machines.
- De toepassing van permanente evaluatie beantwoordt aan het profiel van de studierichting. Tijdens de realisatie van een werkstuk worden het proces en het product geëvalueerd. De rapportering via het vaardigheidsrapport schept duidelijkheid over de bereikte competenties binnen een project.

Industriële houtbewerking (derde leerjaar derde graad BSO)

Voldoet niet

Vaststellingen

- De benadering en de invulling van het specialisatiejaar Industriële houtbewerking stemmen nauwelijks overeen met de visie van het leerplan en de kerngedachte van de leerplandoelstellingen. De klemtoon ligt zelden op het 'industriële proces'. Verwijzingen naar de productiefasen, volgens hedendaagse en toekomstgerichte methodes, zoals ze in de bedrijven op een economische en professionele manier worden toegepast, zijn niet de uitgangspunten waarrond de projecten of de uitvoeringen zijn opgebouwd. Een essentieel verschil met de derde graad Houtbewerking is er nauwelijks. De leerplanrealisatie voldoet niet. Er worden geen initiatieven genomen om industriële technieken die men in bedrijven aantreft, te kaderen binnen enkele opdrachten en/of bedrijfsbezoeken. Hoewel de school de cluster Industriële houtbewerking niet verdeelt in een vakkenstructuur en bijgevolg de opzet van het leerplan en de lessentabel volgt, vertonen de theoretisch-technische facetten en de praktijkuitvoeringen weinig raakpunten. De globale aanpak van TV en PV kan niet als geïntegreerd worden beschouwd. Daarentegen krijgen de negen leerlingen de cluster aangeboden door vier leraren.
- De cursus beschrijft een paar losstaande hoofdstukken over CNC, CAD en optimalisering. De aandacht gaat vooral naar materialen, productinformatie en educatieve basiswerkmethoden voor het vervaardigen van houtproducten. Inzichten over of verdieping van planningstechnieken en industriële processen worden amper meegegeven. De werkplaatsorganisatie wordt onvoldoende didactisch en realistisch voorgesteld.
- De beschikbare werkruimte in de ateliers en machinezalen is beperkt en maakt een wanordelijke indruk. Werk- en machinezones zijn niet afgebakend. Bij diverse machines ontbreken veiligheidsinstructiekaarten en niet alle indienststellingsverslagen en risicoanalyses zijn ter beschikking. De meeste minimale apparatuur is voorhanden. Het vaklokaal is goed ingericht, maar didactische borden van industriële ontwikkelingen of planningstechnieken ontbreken.
- De school organiseert twee weken blokstage. Van deze gelegenheid wordt niet gebruikgemaakt om inzichten in industriële processen en automatisatie mee te geven, zoals toepassingen met de opdeelsaagmachine, industriële spuitinstallaties of de productie van een volautomatische machinestraat. De stageorganisatie voldoet niet helemaal aan de vigerende regelgeving⁴: zo ontbreken de stageactiviteitenlijsten. Bij de keuze en de uitwerking van de GIP-opdrachten is meestal de link met de leerplandoelstellingen zoek. Opnieuw staat het industrieel proces niet centraal. De dossierinhoud zoals omschreven in de doelstelling, is ook niet aangewend binnen het GIP-dossier. De juryleden zijn pas op het einde van het schooljaar betrokken om het eindproduct onder de vorm van een mondeling examen te beoordelen. De klemtoon ligt dan op de realisatie en er is weinig aandacht voor het GIP-dossier. De integratie van algemene vakken is heel vaag. Er is geen integratie met de stage.
- De vakwerkgroep functioneert behoorlijk. De directie legt een aantal minimumagendapunten op die tijdens het schooljaar worden besproken. Naast technische inhouden bespreekt de vakwerkgroep ook pedagogisch-didactische inhouden.
- Via permanente evaluatie en met behulp van het vaardigheidsrapport registreren de leraren de vorderingen. De toetsen zijn onvoldoende afgestemd op de leerplandoelstellingen. Vooral uitbreidingsdoelstellingen en herhalingen van de derde graad Houtbewerking worden geëvalueerd.

⁴ Leerlingenstages in het voltijds secundair onderwijs SO/2009/09

- De leerlingen zijn tevreden over de begeleiding. Een correcte meting van de doorstroming naar de arbeidsmarkt wordt niet bijgehouden.

Meerkleurendruk-drukwerkveredeling (derde jaar van de derde graad BSO)

Voldoet niet

Vaststellingen

- Het algemeen beeld van het zevende specialisatiejaar komt op een groot aantal punten overeen met de vaststellingen die in de studierichtingen Grafische communicatie en Grafische media van de tweede graad werden gedaan (zie hoger). De meeste leraren zijn vakbekwaam en zetten zich in voor hun vak en hun leerlingen.
- De invulling van de deelvakken correspondeert in deze studierichting niet met de indeling van het leerplan. Van drukvoorbereiding is in het vigerende leerplan immers geen sprake meer, terwijl het vak wekelijks gedurende niet minder dan vier lesuren - of een vierde van de totale lestijd - wordt geroosterd. De leerplanrealisatie in praktijk drukken komt daardoor zodanig onder druk te staan dat een aantal doelstellingen - vooral wat betreft drukwerkveredeling - met onvoldoende diepgang aan bod komen.
- De kostprijsberekening mist actualiteitswaarde. Over de berekening van de personeelskosten ontvangen de leerlingen nauwelijks relevante informatie.
- De school beschikt niet over de nodige nummeringsapparatuur, preegapparatuur en adequaat materiaal om gaarloos te binden, wat de leerplanrealisatie bijkomend hypothekeert. Het vierkleurendrukwerk wordt - bij gebrek aan een vierkleurenpers - in twee drukgangen uitgevoerd. De doelstellingen met betrekking tot het vernissen en lakken van drukwerk komen tijdens bedrijfsstages en -bezoeken aan bod.

Natuurwetenschappen (eerste graad B-stroom, tweede graad TSO)

Voldoet

Vaststellingen

- De leerplandoelstellingen worden voldoende gerealiseerd.
- Het gebruikte cursusmateriaal is aangepast aan de doelgroep. De lessen worden voldoende aanschouwelijk ondersteund. Er wordt voldoende verwezen naar de wetenschappen in de samenleving en de leefwereld van de jongeren.
- Projecten en themaweken ondersteunen de leerplanrealisatie.
- De lessen in de eerste graad zijn voldoende gericht op de leefwereld. Het taalgebruik is helder en voldoende eenvoudig.
- De gebruikte werkvormen leiden niet altijd tot voldoende betrokkenheid van de leerlingen. Het invullen van een werkblad heeft te veel belang in het lesverloop. Daardoor hebben de lessen soms een bescheiden rendement.
- De nadruk op vakterminologie is niet overal zinvol. De leerlingen moeten te veel termen leren en te weinig de grote lijnen en de manier waarop structuren functioneren.
- De leerlingenevaluatie is valide. Een aantal examenvragen blijft beperkt tot reproductie terwijl de leerlingen ook toepassingen zouden aankunnen.
- De toetscijfers van de leerlingen zijn zeer laag, terwijl het toch de bedoeling is om deze leerlingengroep opnieuw succesbeleving te geven.

Toegepaste chemie en toegepaste fysica (tweede en derde graad TSO Techniek-wetenschappen)

Voldoet

Vaststellingen

- De leerplandoelstellingen worden gerealiseerd.

- Het gebruikte cursusmateriaal is verzorgd, er is voldoende aanschouwelijke ondersteuning. De vakgroep gebruikt ICT voor metingen, weinig voor leerbegeleiding. De practica krijgen voldoende aandacht. De uitrusting is goed en er is aandacht voor veiligheid. Het cursusmateriaal bevat verwijzingen naar de wetenschappen in de samenleving en de leefwereld van de jongeren.
- De leerlingenevaluatie is valide. Het vaardigheidsrapport is ingevoerd; het gebruik staat nog niet op punt.
- De geïntegreerde proef is globaal goed: een goede basisbrochure, voldoende opvolging, kansen op interessante ervaringen in bedrijven of instellingen. Globaal hebben de werken nog wat te veel het karakter van oppervlakkig verwerkte internetstukjes.
- De lage rapportcijfers wijzen op een onevenwicht tussen het streven naar een hoog niveau en het belonen of motiveren van leerlingen door stimulerende activiteiten.

5.2 Schoolloopbaan

5.3 Outcomes

5.4 Tevredenheid

5.4.1 Tevredenheid personeel

De tevredenheid van het personeel scoort overwegend hoog, al blijven een aantal aspecten voor verbetering vatbaar.

Vaststellingen

- In het kader van de interne kwaliteitszorg bewaakt de school het welbevinden van haar personeel. Eerder gevoerd onderzoek leidde al tot het formuleren van werkpunten en het oprichten van werkgroepen met specifieke opdrachten.
- Uit de gesprekken die in de loop van deze doorlichting met leraren, opvoeders en vertegenwoordigers van het administratief personeel werden gevoerd blijkt een globaal behoorlijk welbevinden. De meeste personeelsleden engageren zich voor de school, staan graag voor de klas en vinden dat de begeleiding van de jongere in de geest van Don Bosco moet primeren in het onderwijskundig handelen. De collegiale sfeer, de omgang met de leerlingen, de schoolorganisatie, de ruimte voor persoonlijk initiatief en de ICT-uitrusting worden eensgezind opgesomd als pluspunten die tot de algemene tevredenheid en betrokkenheid bijdragen.
- Omtrent andere aspecten van de schoolwerking verschillen de meningen evenwel. Sommige personeelsleden maken zelfs gewag van een laag tot zeer laag welbevinden. De directies en de leden van het middenkader worden over het algemeen gewaardeerd en gerespecteerd. Over de communicatiestijl, de bereikbaarheid en de doeltreffendheid van het beleid lopen de meningen uiteen. De participatiestructuren, de didactische ondersteuning en de feedback over het eigen functioneren worden - ondanks allerlei eerder ontplooid initiatieven op schoolniveau – eveneens uiteenlopend gemaakt. Alle bevraagde personeelsleden beseffen wel dat de grootte van de school een remmende invloed heeft op een aantal van de hoger genoemde factoren.

6 ASPECTEN VAN DE WERKING

6.1 Algemeen

6.2 Personeel

6.3 Logistiek

6.4 Onderwijskundig

6.4.1 Begeleiding

De vaststellingen over de uitvoering van de processen wijzen op redelijke tot sterke aandacht voor:

- de ondersteuning van het onderwijs- en leerproces.

6.4.1.1 Leerbegeleiding

Vaststellingen

- Voor leerlingen met moeilijkheden, zowel op studie- als socio-emotioneel vlak, lopen zeer veel begeleidingsvormen zoals inhaallessen voor instromers, huiswerkbegeleiding, begeleide studie, voorbereiding van examens, studieplanning, weerbaarheidslessen, ondersteuning door de studieleiders en sticordi-maatregelen voor leerlingen met leerstoornissen. De GOK-werking leidt tot een grotere diepgang van de leerbegeleiding in de eerste graad en rekent erop dat een aantal initiatieven nu in de tweede graad zullen doorgroeien.
- De meeste initiatieven hebben betrekking op remediëring. Preventie van leerproblemen is nog niet systematisch tot de lespraktijk doorgedrongen. De school probeert wel via interne vorming (o.a. pedagogische studiedagen) andere werk- en evaluatievormen te introduceren. Dat leidt echter nog niet bij alle leraren tot het besef dat ze zelf de belangrijkste rol hebben in de preventie van leerproblemen, dat ze er in hun lessen voor moeten instaan dat leerlingen het voornaamste reeds daar leren. De opvatting overheerst dat leren een opdracht is voor thuis.
- Het streven naar 'niveau', in combinatie met de opvatting dat er vooral thuis moet geleerd worden, leidt in heel wat vakken tot lage en zeer lage rapportcijfers. De leraren geloven dat dergelijke quoteringen de leerlingen stimuleren, terwijl ze er vaak het tegenovergestelde mee bereiken en demotivatatie in de hand werken. De studieleiders krijgen daardoor veel werk, dat niet altijd even zinvol is.
- De begeleidende klassenraden buigen deze aanpak nog onvoldoende om.

6.4.2 Evaluatie

De vaststellingen over de uitvoering van de processen wijzen op redelijke tot sterke aandacht voor:

- het operationaliseren van een gedragen visie.

6.4.2.1 Evaluatiepraktijk

Vaststellingen

- Het schoolbeleid neemt initiatieven om de evaluatiepraktijk vorm te geven en te sturen. Met het gebruik van uniforme evaluatie-instrumenten beoogt de directie een grotere doelgerichtheid en een kwaliteitsvoller evaluatiesysteem.
- Voor de TSO-richtingen organiseert de school dagelijkse werken en trimestriële of semestriële summatieve syntheseproeven, waarvan de onderlinge verhouding afgestemd is op het niveau van de studierichting. Met het oog op het profiel van de BSO-studierichtingen is de keuze gevallen op permanent evalueren, waarbij de leraren het vaardigheidsrapport hanteren om de evaluatie en de evolutie van projecten gestructureerd op te volgen. De evaluatie van de geïntegreerde proeven is meestal gebaseerd op de beoordeling van de praktische realisatie, het dossier en de toelichting. Bij de stage evalueert men alleen de attituden. Algemene informatie en een visietekst over de klassenraden moeten het goede verloop garanderen.
- Globaal gezien zijn er voldoende evaluatiemomenten ingebouwd. De variatie in de vraagvorm, de kwaliteit van de vraagstelling, de leerlinggerichtheid en -betrokkenheid zijn leraar- en/of vakafhankelijk. In sommige gevallen is de evaluatie sterk gericht op kennis en reproductie. Bepaalde metingen leiden niet tot het motiveren van de leerlingen. Het komt af en toe nog voor dat evalueren gebruikt wordt als sanctiemiddel. Aan de basisvereisten m.b.t. validiteit, betrouwbaarheid, efficiëntie, objectiviteit, transparantie en normering wordt niet altijd voldaan, zodat de kwaliteit van de evaluatiepraktijk niet gegarandeerd is. Bij parallelklassen worden identieke toetsen georganiseerd. De bespreking van leerlingenattituden maakt deel uit van het overleg op alle klassenraden. Over slechte resultaten wordt intern gereflecteerd. De afspraken op schoolniveau worden nageleefd, maar de opvolging van het evaluatiesysteem is voor verbetering vatbaar. De sturing bij het professionaliseren op het vlak van evaluatie is gering. Het toekennen van 'het gewicht' bij het evalueren van projecten is niet voor iedere leraar evident en leidt soms tot onzekerheid. Frequent worden leerlingen en ouders geïnformeerd over de vorderingen.
- Hoewel de leerplanvisie op evaluatie grotendeels gevolgd wordt, is de evaluatiepraktijk niet altijd afgestemd op de leerplandoelstellingen en/of gebaseerd op duidelijke criteria. De aanpak van remediëring is heel divers. Het opvolgen van de vorderingen en van de bereikte competenties bij de leerlingen zit nog in een beginfase. Bepaalde leraren gebruiken een portfolio. De evaluatiemetingen worden nauwelijks geanalyseerd om het eigen onderwijsproces, het pedagogisch-didactisch handelen of cursussen bij te sturen. Zelfevaluatie komt slechts sporadisch voor.
- Het opvallend grote aantal C-attesten in bepaalde studierichtingen (cf. 2008-2009: III,1 Techniek-Wetenschappen 43 %, III,2 Techniek-Wetenschappen 22 %, III,1 Multimedia 30 %, III,1 Grafische communicatie 23 %) heeft volgens het beleid o.a. te maken met het gegeven dat de oriënteringsadviezen van de klassenraad niet altijd worden opgevolgd.
- Het maximum aantal halve dagen voor de toetsen wordt gerespecteerd.

6.4.2.2 Rapporteringspraktijk

Vaststellingen

- De deskundigheid van de leraren met betrekking tot de rapportering en remediëring varieert sterk. Omdat zij zelden intern of extern ter verantwoording worden geroepen met betrekking tot de eigen evaluatie-, rapporterings-, remediëring- en motiveringsgewoonten is de kans klein dat individuele tekortkomingen worden gedetecteerd en bijgestuurd. Dat een werkgroep recent standaardzinnen voor de rapportcommentaren uitwerkte is een lichtpunt; al moet er in dat verband op worden toegezien dat dergelijke aanpak niet tot formalisme en louter kopiëren aanzet.
- Doordacht samengestelde leerlingenrapporten - aangevuld met o.a. attituderapporten, vaardigheidsrapporten, synthesesrapporten en taken- en toetsenmappen - liggen aan de basis van de evaluatie- en rapporteringspraktijk. Bij gebrek aan beleidsmatige richtlijnen over de wijze waarop zwakke studieresultaten op vakniveau moeten worden becommentarieerd en van bijsturingsvoorstellen voorzien, loopt de kwaliteit van de feedback die de leerlingen over hun presteren ontvangen leraargebonden sterk uiteen.
- De motivering van de B- en C-attesten gebeurt aan de hand van degelijk uitgewerkte formats. De documenten moeten de leraren helpen bij het in kaart brengen en beargumenteren van de tekorten. Toch ondersteunen de geformuleerde adviezen - o.a. bij gebrek aan individuele inkleuring - de verdere studieloopbaan van de leerlingen amper. Door de formalistische invulling van de formats bevatten veel heroriënteringsadviezen en motiveringen nauwelijks meer dan enkele irrelevante commentaren (bijv. geen inzet, onvoldoende motivatie of niet gestudeerd). Er wordt zelden verwezen naar bijvoorbeeld niet-behaalde leerplandoelstellingen of begeleidingstrajecten.

Inbreuk tegen de regelgeving

- Omzendbrief SO 64 stelt onder punt 8.1.7 dat de school een motiveringsplicht heeft wanneer zij een B- of een C-attest uitreikt. Er moet een document worden overhandigd waarin een synthese ligt vevat van de elementen die hebben geleid tot de beslissing in hoofde van de leerling.

7 STERKTES EN ZWAKTES

7.1 Relevante aspecten waarin de school goed is

- Het leer- en leefklimaat.
- De duidelijke profilering van de school.
- De betrokkenheid van de meeste leraren.
- De afstemming van het evaluatiesysteem op het profiel van de studierichtingen.
- De organisatie van de rapportering.
- De ICT-infrastructuur.

7.2 Relevante aspecten die de school kan verbeteren

- De leerplangerichtheid.
- De kwaliteitszorg met betrekking tot het pedagogisch-didactisch handelen.
- De leerbegeleiding.
- De evaluatiepraktijk op vakniveau.
- De motivering van de B- en C-attesten.
- Het talenbeleid.
- De infrastructuur voor een aantal vakken en studierichtingen.

7.3 Relevante aspecten die de school moet verbeteren

8 ADVIES

In uitvoering van het Decreet betreffende de kwaliteit van onderwijs van 8 mei 2009 is het advies voor erkenning en subsidiëring GUNSTIG

9 REGELING VOOR HET VERVOLG

Nihil.

Namens het inspectieteam, de inspecteur-verslaggever

Dirk DIEPERS

Datum van verzending aan de directie en de inrichtende macht:

Voor kennisname

De directie/ de inrichtende macht

Wim VERDEYEN